

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0025

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter, mr. M.C.M. van Dijk, ir. A. van den Berg MBA, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Datum uitspraak	10 januari 2024
Klacht van	De consument
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Klacht over de duur van de interne en externe registraties van de persoonsgegevens van de consument. De commissie is van oordeel dat de belangen van de consument niet prevaleren boven die van de bank. De registratie op zichzelf alsmede de duur ervan zijn proportioneel. De vordering van de consument wordt afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 12 oktober 2023. Op de hoorzitting was de consument aanwezig samen met zijn vertegenwoordiger de heer [naam 1] (neef). Namens de bank waren aanwezig mevrouw [naam 2] (klachtenmanagement) en mevrouw mr. [naam 3] (senior adviseur klachtenmanagement).
- 1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op enig moment bestonden er twee betaalrekeningen bij de bank op naam van de consument. Op 28 september 2015 heeft de consument de eerste betaalrekening (betaalrekening I) geopend bij de bank. Op 22 februari 2019 is op naam van de consument een tweede betaalrekening (betaalrekening II) bij de bank geopend.

- 2.2 Tussen 20 mei 2019 en 8 oktober 2019 is een totaalbedrag van € 55.191,87 bijgeschreven op betaalrekening II afkomstig van verschillende buitenlandse betaalrekeningen. Op 21 juni 2019 is van betaalrekening II een bedrag van € 2.500,- overgemaakt aan de heer [X]. Op 9 juli 2019 is van betaalrekening II een bedrag van € 10,- overgemaakt naar de betaalrekening op naam van de moeder van de consument bij bank [X].
- 2.3 Tussen 12 september 2019 en 30 september 2019 is via de betaalrekening op naam van de moeder van de consument bij bank [X] een bedrag van € 28.370,- bijgeschreven op betaalrekening I op naam van de consument. Deze bedragen zijn direct na ontvangst via internetbankieren overgemaakt aan de heer [X]. De consument heeft de bijschrijvingen op betaalrekening I gezien, maar hij heeft geen melding daarvan gemaakt bij de bank.
- 2.4 Op 1 oktober 2019 heeft bank [X] aan de bank gemeld dat er sprake was van frauduleuze betalingen. Om 14:54 die dag blokkeerde de bank de toegang tot de twee betaalrekeningen op naam van de consument.
- 2.5 Op 21 oktober 2019 heeft een klant van bank [X] aangifte gedaan van een 'datingscam'. Deze persoon heeft door de datingscam tussen 11 september 2019 en 30 september 2019 een totaalbedrag van € 28.375,- overgemaakt naar de betaalrekening op naam van de moeder van de consument bij bank [X].
- 2.6 Op 4 november 2019 heeft de bank de consument per brief geïnformeerd dat zij de bancaire relatie met hem beëindigt, omdat er op 12 september 2019 op betaalrekening I een bedrag van € 28.370,- is bijgeschreven afkomstig van fraude. Daarnaast heeft de bank de consument geïnformeerd dat zij voor de duur van acht jaar zijn persoonsgegevens opneemt in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Interne Verwijzingsregister (IVR).
- 2.7 Op 12 november 2019 heeft de consument namens zijn moeder bij de politie aangifte gedaan van 'fraude met betaalproducten'. Op 14 november 2019 heeft de consument bij de bank een basisbetaalrekening aangevraagd. Op 5 december 2019 heeft de bank de basisbetaalrekening aan de consument verstrekt.
- 2.8 Op 19 mei 2021 heeft de bank van de consument een bezwaarbrieven ontvangen met dagtekening 23 september 2020. In de brief heeft de consument onder meer geschreven dat er zonder zijn toestemming grote bedragen van zijn betaalrekening zijn afgeschreven waardoor hij in de schulden is geraakt. Daarnaast heeft de consument in de brief opgemerkt dat hij vermoedt dat zijn ex-partner daarbij betrokken is. Op 8 juni 2021 heeft de bank per brief gereageerd op het bezwaar van de consument.
- 2.9 Op 16 maart 2023 heeft de consument opnieuw per brief bij de bank bezwaar gemaakt tegen het besluit van de bank van 4 november 2019.

De klacht en vordering

- 2.10 De consument vordert van de bank verkortung van de registratieduur van zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR naar vier jaar. Ter onderbouwing van zijn vordering stelt de consument het volgende.
- 2.11 Ten eerste is niet voldaan aan de vereisten voor opname in deze interne en externe registers. De consument is niet bewust betrokken geweest bij (schuld)witwassen en oplichting. De consument was verliefd geworden op iemand die misbruik van hem heeft gemaakt. Zij moet zijn identiteit misbruikt hebben, aangezien betaalrekening II niet door de consument is geopend. Evenmin is de bankrekening bij bank [X] door zijn moeder geopend. De consument en zijn moeder zouden wel gehoord hebben van een strafrechtelijk onderzoek, indien zij ervan verdacht werden betrokken te zijn bij de fraude. Zij hebben hier echter nooit wat van gehoord.
- 2.12 Ten tweede heeft de bank nagelaten om de consument te helpen. De consument heeft de fraude meerdere keren bij de bank gemeld en hij heeft aangifte gedaan. De bank heeft niets gedaan met de meldingen van de consument en zij heeft hem medegedeeld dat hij het zelf moest uitzoeken.
- 2.13 Ten derde stelt de consument dat de registraties disproportionele gevolgen voor hem hebben. De moeder van de consument is onlangs overleden. De vader van de consument wil hem machtigen voor bankzaken, maar dat lukt niet door de registraties. Daarnaast woont de consument bij zijn vader op wiens naam de hypothecaire geldlening staat. Door de registraties kan de consument de lening niet (ook) op zijn naam zetten. Dit betekent dat de consument de hypotheek voor het huis niet kan verhogen voor zonnepanelen en dat het huis verkocht wordt als zijn vader overlijdt. De consument heeft de ernst van de bijschrijvingen op zijn betaalrekening zwaar onderschat. De consument heeft inmiddels geleerd van de situatie en hij heeft zijn verzoek om schadevergoeding laten vallen. De consument wil nu dat alles weer normaal is.

Het verweer

- 2.14 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Klacht is behandelbaar

- 3.1 De commissie merkt vooraf op dat zij de klacht van de consument in behandeling neemt, hoewel de interne klachtprocedure volgens de bank niet is doorlopen. De bevoegdheid daartoe ontleent de commissie aan vraag 13 lid 2 van het reglement. De commissie neemt daarbij het volgende in overweging.

Op de datum waarop de consument zijn klacht bij Kifid indiende – te weten 31 mei 2023 – had de bank nog niet gereageerd op de brief van de consument aan de bank. Deze brief dateerde van 16 maart 2023. Dat betekent dat de bank in de interne klachtprocedure na 8 weken nog geen definitief standpunt had ingenomen. In dat geval neemt Kifid de klacht in behandeling terwijl de interne klachtprocedure nog niet is afgerond.

Waar het om gaat

- 3.2 De commissie begrijpt uit de repliek van de consument dat hij (nog enkel) verkorting van de interne en externe registraties vordert. Dat betekent dat de commissie alleen de vraag behoeft te beantwoorden of de bank gehouden is de interne en externe registraties te verkorten naar een duur van vier jaar. De commissie is van oordeel dat de bank hiertoe niet gehouden is en zij licht hierna haar oordeel als toe.

De duur van de registratie in het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Incidentenregister

- 3.3 De commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in het EVR (en het Incidentenregister) voor de consument verstrekende consequenties kan hebben, dan wel heeft. Alle deelnemende financiële instellingen kunnen immers door toetsing in het EVR vaststellen dat er sprake is van opname in het Incidentenregister van (een) andere deelnemer(s). Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de bank maar ook andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan de consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de genoemde registers.
- 3.4 Op het moment van de registratie van de persoonsgegevens van de consument (4 november 2019) waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI) en de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: de AVG) en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna: UAVG) van kracht. De opname van persoonsgegevens in het EVR en het Incidentenregister is slechts gerechtvaardigd als de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.
- 3.5 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Aangezien de consument verkorting vordert, mede gebaseerd op de stelling dat niet aan de voorwaarden voor registratie is voldaan, zal de commissie allereerst moeten beoordelen of de bank tot registratie heeft kunnen overgaan. Voor de commissie staat vast dat het bedrag van € 28.370,- dat is bijgeschreven op betaalrekening I op naam van de consument afkomstig is van fraude, dat dit bedrag vrijwel meteen is doorgestort en dat de consument de bijschrijvingen op betaalrekening I heeft gezien. Vast staat ook dat dit bedrag hetzij is doorgestort door de consument, hetzij doordat een derde toegang heeft verkregen tot zijn bankrekening.

Indien een derde toegang tot de bankrekening van de consument heeft verkregen, lag het op de weg van de consument om inzichtelijk te maken hoe dat kan zijn gebeurd aangezien gebruik is gemaakt van gegevens waarover alleen hij kon en mocht beschikken. Dat inzicht heeft de consument niet gegeven. De enkele stelling dat iemand anders misbruik heeft gemaakt van zijn gegevens is daartoe onvoldoende. Naar het oordeel van de commissie kan het handelen van de consument als 'schuldwitwassen' als bedoeld in artikel 420quater Sr worden aangemerkt.

- 3.6 Nu de bank tot registratie heeft kunnen overgaan is het argument dat consument niet aan de voorwaarden voor registratie voldoet, geen reden de registratie te verwijderen. Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI moet vervolgens aan de hand van de andere bezwaren van consument worden beoordeeld of de duur van de opname in het EVR gerechtvaardigd is. Dit zal hierna worden besproken.

De proportionaliteit van de duur van de registratie in het EVR

- 3.7 Op grond van artikel 5.2.1 sub c PIFI dient de bank bij de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag voor welke duur zij gegevens in het EVR registreert. Daarbij dient de bank de belangen van de consument mee te wegen. Een consument die verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.
- 3.8 In de overwegingen 2.11 tot en met 2.13 is weergegeven welke feiten en omstandigheden die verband houden met zijn specifieke situatie de consument naar voren heeft gebracht, naast zijn argument dat niet is voldaan aan de voorwaarde voor registratie omdat geen sprake is van betrokkenheid bij (schuld)witwassen of oplichting.
- 3.9 Ter onderbouwing van haar belang heeft de bank gesteld dat niet alleen zij, maar de gehele financiële sector een groot belang heeft bij het opnemen en voor de duur van acht jaar opgenomen houden van de persoonsgegevens van de consument in het EVR. Door in ieder geval op 12 september 2019 betaalrekening I beschikbaar te stellen voor het ontvangen en doorboeken van uit fraude verkregen geld, heeft de consument medewerking verleend aan de oplichting van derden. Daarmee is een inbreuk gemaakt op de veiligheid en integriteit van het bankverkeer. Door opname van de persoonsgegevens van de consument kan de veiligheid en integriteit van het bankverkeer en de financiële sector als geheel worden beschermd.
- 3.10 De commissie is van oordeel dat de belangen van de consument bij de verwijdering van de registratie niet opwegen tegen het belang van de bank bij de handhaving daarvan. Het belang dat de consument heeft aangedragen ziet onder meer op de machtiging voor de bankzaken van zijn vader en de wijziging van de hypothecaire geldlening van zijn vader.

De consument heeft echter alternatieven om zijn vader te helpen bij zijn bank- en hypotheekzaken, zoals het doen aanstellen van een bewindvoerder. Verder heeft de consument onvoldoende concreet onderbouwd dat hij door de registraties erin belemmerd wordt om medeschuldenaar te worden van de hypothecaire geldlening van zijn vader. Daarnaast heeft de consument de beschikking over een basisbetaalrekening waarmee hij kan deelnemen aan het betalingsverkeer. Op grond van het voorgaande trekt de commissie de conclusie dat het belang van de consument bij verwijdering van de registraties niet zwaarder weegt dan dat het belang van de bank om de registraties te handhaven.

- 3.11 Aangezien de commissie hiervoor heeft vastgesteld dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan schuldwitwassen, is zij verder van oordeel dat de registraties van de persoonsgegevens van de consument op zichzelf - dat wil zeggen los van de door de bank gekozen registratietermijn - voldoen aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat de registratie impact heeft op (het leven van) de consument en dat hij daarvan nadeel kan ondervinden. De consument komt op een 'zwarte lijst' van banken te staan (althans, zo zal hij dit ervaren). De commissie ziet echter ook dat de consument zich schuldig heeft gemaakt aan een strafbaar feit waartegen financiële instellingen (andere banken) moeten worden beschermd, zodat registratie van de persoonsgegevens van de consument in het EVR passend is.
- 3.12 Gelet op hetgeen door de bank en de consument is aangevoerd oordeelt de commissie aldus dat de registratie in het EVR in dit geval niet disproportioneel is en dat een registratieduur van 8 jaar passend is. Het neemt niet weg dat de consument de bank opnieuw verwijdering van de registraties kan vragen indien er in de toekomst sprake is van gewijzigde omstandigheden.

De duur van de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister?

- 3.13 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie van de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

De duur van de registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het Interne Verwijzingsregister (IVR)

- 3.14 Wat betreft de beantwoording van de vraag of de bank op goede gronden de duur van de registratie in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld) op acht jaar heeft gesteld wordt het volgende overwogen.
- 3.15 De registratie van de persoonsgegevens van de consument in de interne registers van de bank betreft de Gebeurtenissenadministratie en het daaraan gekoppelde IVR. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt.

De gevolgen van registratie in deze registers zijn beperkt, omdat deze registratie uitsluitend werkt binnen de organisatie van de bank.

- 3.16 Omdat de duur van de registraties in de externe registers proportioneel is, is de duur van de interne registraties dat ook. Op de registratie in de interne registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Ten aanzien van deze registraties geldt dat de gevolgen minder verstrekkend zijn dan die van de externe registraties. De interne registraties zijn zuiver intern zodat zij de consument niet in de weg staan om financiële diensten bij een andere bank af te nemen. De commissie acht de duur van acht jaar daarom niet disproportioneel. De commissie ziet geen aanleiding om de duur van deze registraties te beperken, mede gelet op het interne karakter van deze registers.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder: Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident.

(...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld.

(...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: "Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; - op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.

4.2 Toegang tot het Incidentenregister

(..)

4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).

(..)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(..)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers.

Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(...)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 6

Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10

Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2. Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:

a. ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:

(...)

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.